

GEWESTELIJKE ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN (GERV), door de regering in 1971 opgericht advieslichaam voor het economisch streekbeleid.

De motieven die aan het streven naar economische decentralisatie ten grondslag lagen, zijn enerzijds de harmonische coëxistentie van de gewesten binnen de nationale entiteit, via grotere inspraak, te verlenen aan de gewesten, en anderzijds het bereiken van meer economische en administratieve doelmatigheid op het gewestelijk vlak en van daar op het nationale vlak.

Om dit te bereiken werd in de Kaderwet van 15 juli 1970 (Belgisch Staatsblad van 21 juli 1970) de oprichting van een Planbureau (met drie directies: een gewestelijke, een sectoriële en een algemene) voorzien, evenals de oprichting van gewestelijke economische raden voor Vlaanderen, Wallonië en Brabant en gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen.

De institutionalisering van de vereniging zonder winstoogmerk Economische Raad voor Vlaanderen tot Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen betekent derhalve een bekroning van de gedane inspanningen.

De gewestelijke economische raden voor Vlaanderen, Wallonië en Brabant worden als representatieve en adviserende instellingen, instrumenten van het streekbeleid. Hun respectieve territoriale bevoegdheid en de benoemingsmodaliteiten van de leden zijn geregeld door het Koninklijk Besluit van 12 maart 1971 (Belgisch Staatsblad van 16 maart 1971).

SAMENSTELLING. De Gewestelijke Economische Raad is samengesteld uit:

a) Zestig leden, benoemd door de minister voor streekeconomie.

b) Zes tot tien leden, gecoöpteerd wegens hun bijzondere bevoegdheid inzake economische aangelegenheden door de leden, benoemd bij toepassing van *a)* (zestig leden). (Tijdens de oprichtingsvergadering van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, op 25 september 1971, werd beslist tien leden te coöpteren en werd tot de coöptatie overgegaan.)

Tot de zestig leden dienen te behoren:

a) Achttien leden van de Wetgevende Kamers, voorgedragen door de politieke formaties.

b) Twaalf leden van de provincieraden, voorgedragen door deze raden. (De voordracht van de achttien en twaalf leden geschiedt overeenkomstig het principe van de evenredige vertegenwoordiging en volgens de procedure, voorzien in artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 12 maart 1971.)

c) Vijftien leden, voorgedragen door de representatieve organisaties van de nijverheid, de grote niet-industriële bedrijven, de middenstand en de landbouw.

d) Vijftien leden, voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties.

De wet voorziet dat de raden mogen voortvloeien uit aanpassing van de bestaande raden. In de toepassing hiervan voorziet trouwens het Koninklijk Besluit van 12 maart 1971: „Voor de eerste samenstelling van de gewestelijke economische raden worden de organisaties aangeduid en wordt het aantal mandaten, dat aan ieder van hen is toegewezen, bepaald op voorstel van de bestaande raden” (artikel 7, § 2, Koninklijk Besluit 12 maart 1971).

De voornoemde zestig leden zijn effectieve leden van de Raad en zijn derhalve stemgerechtigd. De wet voorziet evenwel dat de provinciegouverneurs de vergaderingen van hun respectieve gewestelijke economische raden bijwonen met raadgevende stem. De bevoegdheid van de Gewestelijke Economische Raad werd in de wet bepaald en wel als volgt:

1. De gewestelijke economische raden bezitten een adviserende bevoegdheid en een algemene bevoegdheid tot aanbeveling.

2. Zij hebben inzonderheid als opdracht:

a) de economische vraagstukken te bestuderen;

b) een voorafgaand advies te geven:

– over de benoemingen van de leden van de gewestelijke directie van het Planbureau;

– over het werkgebied van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen;

– over de verdeling van de voornaamste begrotingskredieten van de gewestelijke economische expansie en hun aanwending, zoals die voor de infrastructuur en de sociale voorzieningen;

– over de ontwerpen en voorstellen van wet op algemene verordeningen betreffende de gewestelijke ontwikkeling en over de bepaling van de ontwikkelingsgewesten;

– hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de regering, over alle vraagstukken betreffende de economische ontwikkeling;

c) alle gegevens en voorstellen, ingezonden door de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, te verzamelen, ze te coördineren en, indien noodzakelijk, de soms uiteenlopende belangen op elkaar af te stemmen;

d) de ontwerpen van het gewestelijk plan aan te nemen;

e) deze ontwerpen aan het Planbureau door te zenden;

f) alle inlichtingen of verslagen over de uitvoering van het gedeelte van het plan dat hun gewest betreft, te verzamelen.

3. De koning kan, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de adviserende bevoegdheid van de gewestelijke economische raden uitbreiden en de

gevallen bepalen waarin de regering verplicht is het advies van deze raden in te winnen.

In de wet worden de bevoegdheden van de gewestelijke economische raden duidelijk omschreven; het betreft een adviserende bevoegdheid

Er kan dus geen sprake meer zijn van een „pressuregroup”. De Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen is een officieel orgaan waaraan de regering advies zal moeten vragen over alle belangrijke regionaal-economische beleidsvragen.

Aangezien de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen enkel bevoegd is voor het Vlaamse landsgedeelte, beslist de Raad de zetel ervan te vestigen in Vlaanderen en wel te Antwerpen. Het gaat derhalve om de eerste Vlaamse publiekrechtelijke instelling die haar zetel heeft buiten de hoofdstad (z. ook Economische decentralisatie).

FRANS WILDIERS